

казала Мария. Къдѣ ще мамѣря по това врѣме ягоди?

— Мълчи, глупачко! Прави, каквото ти заповѣдвамъ. Ако не ми донесешъ пълна кошница ягоди, ще те съсипя съ бой.

Майката изтласкала Мария изъ вратата и заключила. Горкото момиче тръгнало за гората и гледало дано види пакъ огъня на скалата. Щомъ стигнало до мѣстото, забѣлѣзало че всички мѣсеци седѣли на своите камъни около огъня и мълчали.

— Добри, господа, позволете ми да се постопля на вашия огънъ, проговорила Мария.

— Защо пакъ си допила? попиталъ я стариятъ януари.

— Търся ягоди, отговорила Мария.

— Не е врѣме сега за ягоди, казалъ мѣсецътъ.

— Азъ зная това, съ плачъ отговорила Мария, но майка ми и сестра ми се заканватъ да ме прѣбиятъ ако не имъ занеса ягоди. Затова, моля ви се, господа, кажете ми, кѫдѣ има ягоди!

Януари станалъ отъ мѣстото си, обърналъ се къмъ брата си Юни, далъ му тоягата си и рекълъ: „Това е твоя работа братко!“ Юни станалъ и разровилъ огъня съ тоягата. Огънътъ се разгорѣлъ по силно. Снѣгътъ се разтопилъ, дърветата се покрили съ листи, птиците запѣли, полето се покрило съ бѣли цвѣтове, ягодите цвѣнали, завързали плодъ и озрѣли. Настѫпило лѣто. „Бѣрзай сега, мило дѣте да си наберешъ ягоди,“ казалъ Юни.

Мария напълнила кошницата съ ягоди, бла-